

184
20. okt.

14. gr.

Í félagsheimilinu má hvorki veita áfengi né neyta þess. Húsnefnd getur svipt þá, er gegn þessu brjóta, aðgangi að félagsheimilinu tiltekinn tíma.

Reglur þessar, sem stjórn félagsheimilisins Breiðablik hefur samið og samþykkt, staðfestast hér með samkvæmt 8. gr. laga nr. 77 5. júní 1947, um félagsheimili, til þess að öðlast þegar gildi, og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í menntamálaráðuneytinu, 20. október 1951.

F. h. r.

Birgir Thorlacius.

Sigurður J. Briem.185
22. okt.**REGLUGERÐ**

um breyting á reglugerð nr. 11 18. janúar 1947 um innheimtu iðgjalda o. fl. samkv. lögum nr. 50 1946, um almannatryggingar.

2. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Tryggingaskyldir samkvæmt 1. tölulið 1. gr. eru allir íslenskir ríkisborgarar, 16—67 ára, og skulu þeir greiða iðgjöld til tryggingasjóðs, sem hér segir:

a. Kvæntir karlar:

Á 1. verðlagssvæði	kr. 390.00
Á 2. —	— 310.00

b. Ókvæntir karlar:

Á 1. verðlagssvæði	kr. 350.00
Á 2. —	— 280.00

c. Ógiftar konur:

Á 1. verðlagssvæði	kr. 260.00
Á 2. —	— 210.00

Þeir launþegar og einyrkjar, sem ekki ber að greiða tekjuskatt né eignarskatt, og notið hafa bóta samkvæmt II. kafla tryggingalaganna 2 mánuði eða lengur, eða dvalizt í sjúkrahúsi eða hæli á kostnað trygginganna jafnlangan tíma á skattárinu, eru undanþegnir iðgjaldagreiðslum. Í þessu sambandi telst þó eigi bótaþegi sá, sem aðeins hefur notið fjölskyldubóta samkvæmt 30. gr. tryggingalaganna. Nú eru þeir, sem um ræðir í næsta málslið hér á undan, skattskyldir, en skattskyldar tekjur þeirra nema ekki tvöfaldri upphæð iðgjaldsins og eru þeir þá undanþegnir þeim hluta þess, sem er umfram 50% af skattskyldum tekjum þeirra.

Ef annað hjóna er ekki gjaldskyld til almannatrygginganna, en hitt er gjaldskyld, reiknast gjald hins, eins og það væri ógift.

Tryggingaráð getur með einróma ákvörðun veitt undanþágu frá iðgjaldagreiðslum, sbr. 110. gr. tryggingalaganna.

3. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Hinir tryggðu skulu greiða sjálfir iðgjöld sín samkv. 2. gr., þó með þeim undantekningum, er hér segir:

1. Meistari í iðnaði og stofnanir, er veita verklega kennslu, skulu greiða iðgjöld 185 fyrir nema sína, og er óheimilt að draga iðgjöldin frá kaupri þeirra. 22. okt.
2. Sveitarsjóðir greiða iðgjöld þeirra launþega og einyrkja, sem ekki ber að greiða tekjuskatt né eignarskatt, það ár, svo og það, sem á vantar, að helmingur skattskyldra tekna þeirra, sem tekjuskattsskyldir eru, nemi fullu iðgjaldi, sbr. þó 2. mgr. 2. gr. Nú greiðir sveitarsjóður iðgjald iðgjaldsgreiðanda samkvæmt þessari málsgrein, og tekur þá sveitarstjórn ákvörðun um, hvort og á hvern hátt hún krefur hann um endurgreiðslu. Í þessu sambandi teljast launþegar þeir, sem taldir eru í 46. gr. tryggingalaganna og höfðu þar nefnd störf að aðalatvinnu á skattárinu, en einyrkjar þeir, sem reka sjálfstæða atvinnu einungis með aðstoð konu sinnar og barna innan 16 ára aldurs, og ekki meiri aðstoð annarri við reksturinn, en sem svarar hálfis árs vinnu fullgilds manns.
3. Nú telur maður sig ekki geta greitt iðgjöld sín af eigin rammleik og getur hann þá, þótt ekki sé svo ástatt, sem segir í 2. tölulið hér að framan, sótt um það til sveitarstjórnar, að sveitarsjóður greiði fyrir hann iðgjöld hans. Sveitarstjórn skal tilkynna innheimtumanni fyrir hverja sveitarsjóður greiðir iðgjöld samkv. 2. og 3. tölulið þessarar greinar.

4. gr. 1. mgr. reglugerðarinnar orðist svo:

Sveitarstjórnir skulu fyrir 1. febrúar (í Reykjavík fyrir 1. apríl) ár hvert gera skrá yfir alla innan sveitarfélagsins, sem við byrjun almanaksársins hafa náð 16 ára aldri, en eru yngri en 67 ára, heimili þeirra, atvinnu, fæðingardag og ár og annað, er varðar iðgjaldagreiðslur þeirra. Skráin skal vera í þremur eintökum.

Á eftir 8. gr. reglugerðarinnar komi ný grein, er verði 9. gr., svo hljóðandi:

Sjúkrasamlagsiðgjöld samkv. 45. gr. laga nr. 104/1943 og iðgjöld samkv. 112. og 113. gr. almannatryggingalaga nr. 50/1946 vegna lögskráðra sjómanna og bifreiðastjóra skulu hvíla sem lögveð á hlutaðeigandi skipum og bifreiðum og ganga fyrir öllum öðrum veðum en lögveðum fyrir gjöldum til ríkissjóðs. Iðgjöld samkvæmt 112. og 113. gr. vegna byggingar húsa og annarra mannvirkja skulu og hafa sams konar veðrétt í eignum þessum.

9.—13. gr. reglugerðarinnar verða nr. 10—14.

Ákvæði til bráðabirgða við reglugerðina orðist svo:

Árið 1951 skulu iðgjöld samkv. 107. oð 112. gr. tryggingalaga nr. 50/1946, sbr. 24. og 25. gr. laga nr. 51/1951 og bráðabirgðaákvæði þeirra, vera sem hér segir:

1. Iðgjöld hinna tryggðu samkv. 107. gr. laga nr. 50/1946:

a. Kvæntir karlar:

Á 1. verðlagssvæði	kr. 473.00
Á 2. —	— 376.00

b. Ókvæntir karlar:

Á 1. verðlagssvæði	kr. 425.00
Á 2. —	— 339.00

c. Ógiftar konur:

Á 1. verðlagssvæði	kr. 317.00
Á 2. —	— 258.00

2. Iðgjöld atvinnurekenda skv. 112. gr. laga nr. 50/1946, sbr. 24. gr. laga nr. 51/1951:

Á 1. verðlagssvæði	kr. 5.60 á viku.
Á 2. —	— 4.22 — —

- 185 3. Árið 1951 skal greiða í janúar upp í iðgjöld samkv. 107. gr. eins og þau eru
22. okt. ákveðin í 1. lið hér á undan, sem hér segir:

Á 1. verðlagssvæði:

Karlar	kr. 200.00
Ógiftar konur	— 150.00

Á 2. verðlagssvæði:

Karlar	kr. 150.00
Ógiftar konur	— 120.00

4. Félagsmenn sérsjóða samkv. 133. gr. laga nr. 50/1946, skulu árið 1951 greiða iðgjald, sem hér segir:

Á 1. verðlagssvæði:

Kvæntir karlar	kr. 170.00
Ókvæntir karlar	— 135.00
Ógiftar konur	— 100.00

Á 2. verðlagssvæði:

Kvæntir karlar	kr. 130.00
Ókvæntir karlar	— 100.00
Ógiftar konur	— 80.00

5. Ríkisstjórninni er heimilt, að fengnum tillögum frá tryggingaráði, að ákveða jafna hundraðshlutaþækkun á ofangreind iðgjöld og framlög til tryggingaráðs, ef kaupgjald í landinu verður greitt með hærri verðlagsvísitölu en 115 á árinu 1951 og sýnilegt er, að Tryggingastofnunin þurfi á því að halda til þess að greiða bætur með fullu vísitöluálagi, án þess að skerða tryggingasjóðinn óeðlilega.
6. Skirteinagjald samkv. 127. gr. laga nr. 50/1946 ber að greiða með janúargreiðslu iðgjalds og skirteinin eða kvittun því aðeins afhent að skirteinisgjaldið og janúargreiðslan hafi verið innt af hendi.

Reglugerð þessi er sett samkv. ákvæðum laga nr. 51/1951, um breyting á lögum nr. 50/1946, um almannatryggingar, og viðauka við þau, og gengur í gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 22. október 1951.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Hallgrímur Dalberg.